

חבילות

חונאליה

ראה שהאח האמצעי בצרה ועף מיד לחפש את האייל.

"בוא מהר! האח שלנו נלכד!" קרא לאייל "רוץ אחריי ואראה לך את הדרך!"

האייל הגיע אל הזאב הלכוד.

בפרסות החזקות שלו שבר את

המלכודת ושחרר את האח הלכוד.

אך לא עברו ימים רבים והאייל בעצמו נלכד. ראה זאת העורב וקרא לזאב.

"בוא מהר!" הוא קרקר בקול "עכשיו

האח הגדול שלנו נפל במלכודת!"

אלא שלזאב היה לב זאבי. הוא לא

נכנס לחבורה במצפון נקי. הוא רק

רצה לטרוף את האייל כשתהיה לו

הזדמנות לכך, אבל פחד להתקרב אל

המלכודת.

נפגשו פעם ביער אייל, זאב ועורב והחליטו להיות חברים, לעזור זה לזה בעת הצורך.

"אתה אייל תהיה האח הגדול" הציע העורב "אתה זאב

- האח האמצעי, ואני האח הצעיר. וכך נחיה יותר בבטחה ביער. אם אחד מאתנו יקלע לצרות, אחרים

יעזרו לו."

"אתה צודק, עורב. אנו נעזור זה לזה" אמר האייל.

וביער הזה ציידים נהגו לשים מלכודות. ראשון שנילכד

היה הזאב. העורב, שתמיד התעופף מעל היער,

"הנה האייל, אבל הוא כבר פגר" ופתחו את המלכודת.
אז האייל קפץ על רגליו ורץ לחורשה. הציידים
המופתעים לא הספיקו אפילו לומר "אא".
"זאב, בגדת בנו" אמר העורב "על זה נעניש אתך." הוא
עזב את הענף שעליו ישב וכמו אבן נפל למקום שבו
הסתתר הזאב. הציידים ראו זאת ורצו לראות לאן נפל
העורב, גילו את הזאב המסתתר והרגו אותו.
מאז אומרים בעם "אם אתה חבר, תהיה חבר של ממש.
ואם לבך לב של זאב גם גורלך יהי כמו של זאב."

"שהציידים יתפסו את האייל, ישחטו אותו, ייקחו את
בשרו ואת הקרביים יזרקו. אז אוכל לאכול את
הקרביים" חשב.
הוא חיפש את הציידים, הראה להם את עצמו מרחוק
ומשך אותם לכוון המלכודת בה עמד האייל. הציידים
עקבו אחריו.
העורב ראה זאת והבין מה קורה. הוא עף מיד אל
האייל.
"האח השלישי שלנו בגד בנו" אמר "הוא מביא הנה
את הציידים. אבל אל תפחד, אציל אתך. הנה מה
נעשה – שכב בשקט ובלי תזוזה. אני אשב על ראשך
והציידים יחשבו שהתפגרת ויפתחו את המלכודת. אז
קפוץ מיד על רגליך ורוץ ליער!"
וכך גם עשו. כשהציידים הגיעו למלכודת הזאב
הסתתר בין השיחים. הציידים ראו את האייל הלכוד
אבל אמרו: